

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΠΑΤΡΙΩΝ
Σ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τῇ Επιμελείᾳ Επιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΕΙΣ ΠΡΟΣΟΧΗΝ!

Ἐλέχθη καὶ ἐγράφη ἐπανελημμένως ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἢ συνάφη συμμαχίας μετὰ τούτου ἡ ἐκείνου ἐκ τῶν κτηνῶν τοῦ Αἵμου, ὥφειλε προνοῦσα νὰ συνομολογήσῃ συμβόλαια καὶ συνθήκας πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιχειρηθέντος ἀγῶνος. Καὶ ἀνελήφθη μάλιστα κατὰ κόρον μία γνωστὴ παροιμία ἐκ καλῶν φίλων καὶ καλῶν λογαριασμῶν.

Ἄν δὲν ἀπεδείχθη ἀκόμη θὰ ἀποδειχθῇ ὅμως ἐν καιρῷ, οὐδὲν συμβόλαιον, οὐδεμία συνθήκη ἔχει τόσην δύμιν ὥστε νὰ προσδίδῃ ἀξιοπιστίαν καὶ εὐθύτητα εἰς εἶνον ἐκ τῶν συμβαλλομένων, ὅστις στερεῖται τοιαύτης, πολὺ δὲ ἀπατώνται οἱ τυχόν φρονούντες ὅτι μετὰ τὴν ὅπωςδὴποτε προσεγγίζουσιν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν μέλλουσιν νὰ ἐπακολουθήσῃ διανομὴν τῶν ἀνακτηθεισῶν ὑφ' ἡμῶν ἢ κατακτηθεισῶν ὑπ' ἄλλων χωρῶν θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐκ τῶν καλῶν λογαριασμῶν ἀγαθὴ ἀσφαλὴς φιλία.

Οὐδὲ πρέπει ν' ἀξιῶμεν ἀπὸ ὅλους τοὺς συμμάχους τῶν αἰωνιδίαν καὶ θεμελιώδη μεταβολὴν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος, οἷος ἀπὸ φύσεως προήλθε ἡ ἀπὸ ἀφόρων λόγων ἐμορφώθη καὶ ἀπεκρυσταλλώθη, ὡς διέτιστωση ἐπὶ σειρὰν αἰώνων ἡ ἱστορικὴ παράδοσις. Εἰς ἀκρότης πόλεμος ἢ φοβερά τις ἥττα μεγάλῃν θύβαια γίνεται ν' ἀσκήσῃ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ κατὰ πολλὰς βαθμίδας ν' ἀνυψώσῃ ἢ καταβιάσῃ αὐτήν. Ἀλλὰ νὰ τὴν ἐκρίζωσῃ ἐντελῶς καὶ τὴν ἀντικαταστήσῃ ἄλλης;

Ἀδύνατον.

Αὕτη ἡ ἱστορία τῆς αἰωνοβίου φυλῆς ἡμῶν πλειστάκις ἀπέδειξε τοῦτο. Οὐτε αἱ μεγάλαι νίκαι, οὐτε καταστρεπτικαὶ ἦτται ἴσχυσαν ποτὲ νὰ μεταβάλλωσι ῥόριζαν τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν χαρακτῆρα καὶ ἀποστερήσωσιν αὐτὸν τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἃς οὐδέποτε ἐπαυσε ἐμπνέον τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα. Πιστοὶ ἄνθρωποι εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἡμετέρων ὑποχρεώσεων ἡδίκηθημεν πλειστάκις, ἀλλ' οὐδέποτε ἡδίκησαμεν. Ἀκόμη μᾶς μέμφονται οἱ αἰῶνες ὅτι ἐνῶ εἰχομεν τὴν ἀνάμιν νὰ ἐξελληνίσωμεν ἐξεχριστιανίσωμεν ἀπλῶς χωρὶς ν' ἀφαιρῶμεν καὶ τὴν ἐθνικὴν τῶν ἄλλων ὑπέρστασιν. Ἐπὶ τῇ μομφῇ ταύτῃ σεμνυνόμεθα ἀντὶ νὰ μεταβώμεν καὶ παρ' ὅλα τὰ ἐπακολουθήσαντα δεῖνὰ τὴν αὐτὴν θὰ τηρήσῃ πάντοτε ὁ ἐλληνισμὸς πολιτεῖαν.

Πῶς λοιπόν, ἀκλόνητοι ἡμεῖς ἐν τῇ ἐθνικῇ εὐθύτητι, πιστεύσωμεν ποτὲ, ὅτι θὰ ἐκλονίζοντο οἱ ἄλλοι ἐν τῇ ἀπ' αἰώνων χαρακτηριζούσῃ αὐτοῦς δολιότητι καὶ ἀπιστίᾳ; Πῶς δὲ αὖριον καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἀκόμη θὰ ὑπογράφωμεν μοιραίως συμβόλαια καὶ συνθήκας νὰ ἀντηχῇ ἐπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν νέων συνόρων μας στρατιωτικὸν παράγγελμα:—Εἰς προσοχὴν!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου

Ἰωάν. (Κ, 5, 15)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγίης ἐγένετο, ὃ δὴποτε κατείχετο νοσήματι. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἐτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγίης γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενὼν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐνῷ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει· καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγίης ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατον ἐστίν· οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἄραι τὸν κράββατον. ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνος μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει· ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. μετὰ ταῦτα εὕρισκε αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδε ὑγίης γέγονας; μὴκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν τί σοὶ γένηται. ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγελε τοῖς Ἰουδαίοις· ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Σημειώσεις.

1) Προβατικὴ—πύλη πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ τεῖχους δι' ἧς εἰσέρχοντο τὰ πρὸς θυσίαν προβάτα. 2) Κολυμβήθρα—μικρὰ δεξαμενὴ. 3) Βηθεσδά—οἶκος ἐξέου. 4) Στοὰς—θύλοι. 5) Ἐνῷ, ἐχόντων γενικὴν ἢ μερικὴν τῶν μελῶν παραλύσιν ἢ ἀποκλήρυνσιν. 6) Ἐξένευσε—ἀπεμακρύνθη χωρὶς νὰ ἐννοηθῇ. 7) Μὴκέτι ἁμάρτανε—ἡ ἀσθένεια αἰτίαν εἶχε τὴν ἀμαρτίαν δι' ἣν παρεγγέλαι τῷ ἰαθέντι νὰ τὴν ἀποφεύγῃ· εἰς τὸ ἐξῆς διὰ νὰ μὴ πάθῃ χειρότερόν τι. 8) Ἰουδαῖοι—ἐννοεῖται οὕτω τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου, τοὺς ἄρχοντας τῶν Ἰουδαίων οἵτινες ἐκπροσωποῦν ὅλον τὸν λαόν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων Θ, 32—42

Κατὰ τινὰ τῶν Ἀποστολικῶν του περιοδείων ἀνὰ τὴν Παλαιστίνην ὁ Ἀπ. Πέτρος μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς μικρᾶς χριστιανικῆς κοινότητος ἐν Αὐδῇ ἢ Διοσπόλει, ὡς ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῆς Παλαιστίνης, κειμένη ἐν τῇ ἐπὶ

Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἰόππην ὁδῶ. Ἡ ἐπίσκεψίς του ἐκείνη ὑπῆρξε μέγα εὐτύχημα διὰ τινὰ ἀσθενῆ ὀνόματι Αἰνέα, ἀπὸ ὀκταετίας κατακείμενον παράλυτον. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ὁ Αἰνέας ἦτο Χριστιανὸς ἢ συγγενὴς Χριστιανοῦ τινος τῆς Λύδδης. Τὸ ἑλληνικὸν τοῦ ὀνόμα μαρτυρεῖ ὅτι ἦτο ἢ Ἕλλην τὴν καταγωγὴν ἢ Ἑλληνιστὴς Ἰουδαῖος.

Τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ τελεσθέντα ὑπὸ τοῦ Πέτρου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων θαύματα ἐγένοντο ἀναμφιβόλως γνωστὰ καὶ εἰς τὴν Λύδδαν, ὅθεν προσήνεχθη, μετὰ πίστεως, εἰς τὸν Ἀπόστολον ὁ ἀσθενὴς Αἰνέας πρὸς θεραπείαν. Ὁ Ἀπόστολος δὲ καλῶς ἐγίνωσκεν ὅτι ἡ διὰ θαύματος θεραπεία τοῦ τόσον γνωστοῦ εἰς πάντας ἀσθενοῦς ἡδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐν ἀκλονήτῳ δὲ εἰς τὴν θείαν δύναμιν πεποιθήσει εἶπε πρὸς τὸν ἀσθενῆ «Αἰνέα, ἰατρί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός, ἀνάστηθι καὶ σῶσον σεαυτόν». Ἀμέσως δὲ ὁ παραλυτικὸς ἠγέρθη, ἀποκτῆσας τὴν υγίαν του. Καὶ ὡς ἦτο ἐπόμενον οἱ ἰδόντες αὐτὸν θαυμασάως θεραπευθέντα, καίτοι τῆς Λύδδης καὶ τοῦ Σάρωνος ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν.

Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἰόππῃ ἐμελλεν ὁ Ἀπόστολος διὰ μεγάλου θαύματος νὰ ἐλκύσῃ πολλοὺς εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Ἐκεῖ εἶχεν ἀποθάνει ἐνάρετος τις καὶ ἀγία γυνή, ἀπολαύουσα ἀπείρου σεβασμοῦ τῆς ἐν Ἰόππῃ χριστιανικῆς κοινότητος. Δὲν εἶναι γνωστὸν ἂν ἦτο χήρα ἢ παρθένος ἀφιερωμένη εἰς περιθαλψὴν τῶν πτωχῶν. Ταβιθά ἦτο τὸ ὄνομά της, σημαίνον ἑλληνιστὶ Δορκάς. «Αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν, ὥν ἐποίει», πληροφορεῖ ὁ Εὐαγγελιστής, εὐνόητος δ' ἐκ τῆς πληροφορίας ταύτης ἡ καταλαβοῦσα λύπη πάντας τοὺς ἐν Ἰόππῃ Χριστιανούς. Μαθόντες ὅμως οὗτοι ὅτι ὁ Ἀπ. Πέτρος εὐρίσκετο ἐν Λύδδῃ, ὅχι μακρὰν τῆς Ἰόππης τὸν παρεκάλεσαν νὰ μεταβῇ ἐκεῖ.

Εἰς τὸν Πέτρον δὲν ἦτο πάντως ἀγνωστος ἡ ἐνάρετος καὶ ἀγαθοεργὴ Δορκάς, ἔσπευσε δὲ εἰς Ἰόππην καὶ ὠδηγήθη ἀμέσως εἰς τὸ ὑπερῶν, ὅπου εἶχε τοποθετηθῇ ἡ νεκρά. Ἐκεῖ ὁ Πέτρος ὅταν εὐρέθῃ πρὸ τοῦ λυπηροῦ θαύματος τῆς ἀποθανούσης, θλιδερώτερον ὑπῆρξε τὸ θέαμα τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πάντων τῶν στερηθέντων εἴτε τῆς συνεργασίας εἴτε τῆς προστασίας τῆς φιλανθρωποῦ Δορκάδος καὶ παρῆσαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χηραὶ κλαίονσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς».

Βαθῶς συγκινημένος ὁ Πέτρος ἀπεφάσισε μετὰ τῆς ἐκ τῆς θερμῆς του πίστεως ἀπορροούσης δυνάμεως νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν ἀνάστασιν τῆς Δορκάδος. Ἐκβαλὼν δ' ἔξω πάντες καὶ γονυπετήσας θερμῶς προσηυχῆθη. Καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὴν νεκρὰν ἐφώνησε «Ταβιθά ἀνάστηθι! Ἡ Ταβιθά ἀνέστη τῷ ὄντι καὶ ἰδοὺσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν, ὁ δὲ Ἀπόστολος ἀδούς αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρῆσαν αὐτὴν ζῶσαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ μεγάλου θαύματος ὑπῆρξε, εὐνόητον, ὅτι ὅλη ἡ Ἰόππη ἔμαθεν αὐτὸ καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀπ. Πέτρος ἔμεινεν ἱκανὰς ἡμέρας ἐν Ἰόππῃ ἀπαρά τι νι Σίδωνι βυρσεῖν δεικνύεται δὲ μέχρι σήμερον ἐν Ἰόππῃ ὁ οἶκος τοῦ Σίμωνος βυρσεῖς ὅστις εἶχε μετεβληθῇ εἰς Χριστιανικὸν ναόν, παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅπου ὑπῆρχον τὰ βυρσοδεψεῖα. Δυστυχῶς τὸν Χριστιανικὸν ναὸν οἱ κατακτηταὶ μετεποίησαν εἰς μουσουλμανικὸν τέμενος, ὅπως πλείστους ἄλλους ἁγίους τόπους τῆς Παλαιστίνης. Ἐντὺς τοῦ τεμένου ὑπάρχει πηγὴ ἀναβρύουσα ὕδαρ, τὸ ὅποιον ἐχρησίμευε διὰ τὸ ἔργον τοῦ Σίμωνος βυρσεῖς. Ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁ Ἀπόστολος προϋτίμησε νὰ διαμενῇ παρ' αὐτῷ καὶ ὅχι παρ' ἄλλῳ τιγὶ ἐν Ἰόππῃ.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΓΕΡΟΣ

— «Ἐλα μαζί μου, γέρο, πᾶμε στὴν κλεφτιά χαράτσι νὰ μὴ δώσης στὴν παλητοσυρτιά».
— Δὲν ἔμπορῶ, παιδί μου, γιατί γέραςα, μόν' πάρε τὸν υἱόν μου τὸν τρανήτερον, ποῦ ξέρ' τὰ μονοπάτια κι' ὅλα τὰ βουνά' ἔχει σαράντα γρόνια ποῦ δὲν προσκυνᾷ, χαράτσι δὲν πληρώνει στὴν παλητοσυρτιά.

ΜΑΝΙΑ Ἡ ΜΩΡΙΑ:

Ἦλθε νὰ μ' ἐπισκεφθῇ καί, ὡς ἔλεγε, νὰ μὲ συγχάρῃ τὴν ἐορτὴν μου. Ἀφοῦ δὲ εἶπε τὰ συνήθη, προσέθηκε πῶς ἐπεράσατε εἰς τὴν Γραικικὴν τὴν πλὴν Κρήτης; Δὲν λέγω, ἐξηκολούθησε, Ῥωμαῖκην, διότι τὸ Ῥωμαῖος ἔλαβεν ἄλλην, κᾶπως κακὴν σημασίαν, ἀλλὰ Γραικὴν. Ἐνισθίεις τότε ἐγὼ ἠρώτησα αὐτόν, διατί δὲν νὰ ὀνομάσῃ τὴν Κρήτην Ἑλληνικήν, ἀφοῦ καὶ οἱ παῖδες καὶ οἱ πατέρες μας καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι πάντοτε ἠρῶμεν, ἵνα κάμωμεν αὐτήν Ἑλληνικήν. Τὸ Ἕλλην ἀπῆντησεν, ἀναφέρεται εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον καὶ τὰ ἀρχαῖα πράγματα, τὸ δὲ Ῥωμαῖκος καὶ Γραικός εἰς τὸν νέον κόσμον καὶ τὰ νέα. Λοιπὸν ἵνα μὴ γίνεταί σύγχυσις, ὀνομάζομεν τὰς διαφορὰς λέξων ἐκεῖνα μὲν Ἑλληνικά, ταῦτα δὲ Γραικικά ἢ Ῥωμαῖκα. «Ὡστε κατὰ τὸν συλλογισμόν τοῦτον, πᾶν τῆρησα τότε, καὶ ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ λεγώμεθα Ἑλλῆνες, οὐδὲ ἡ χώρα ἡμῶν αὕτη Ἑλλάς, ἀλλὰ Γραικοὶ καὶ Ἰταλῆς ἢ Ῥωμιοὶ καὶ Ῥωμαιοσύννη;» Μετὰ τοὺς λόγους τοὺς προσέθηκε ὅτι εὐρίσκει παντελῶς ἀνεξήγητον καὶ ἀνοήτῳ τὸν μανίαν ταύτην μὲ τὴν ὁποῖαν ἀγωνίζονται νὰ ἀποβάλλουν τὸ ἐνδοξὸν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὄνομα, καὶ πᾶσι κάλεσα αὐτὸν νὰ ἀποχωρήσῃ. Ἐπράξα δὲ τοῦτο, διότι ἐγὼ γόμην τῇ ἀληθείᾳ καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ ὑπομένω ἐπὶ τοιούτους βλασφημίας λόγους, καθ' ὃν τρόπον οὐδ' ὁ ἄλλος Χριστιανὸς ἀνέχεταί ν' ἀκούῃ βλασφημίας κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅτε δὲ μετὰ ταῦτα ἔμεινα μόνος ἠθέλησα νὰ ἐναλλάξω τὴν διακοπείσαν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως μελέτην ἄλλ' ἤμην τοσοῦτον τεταραγμένος καὶ περίλυπος ἐξ ἡκούσα ὥστε δὲν ἠδυνάμην νὰ περιορίσω καὶ ἐπιστήσω προσοχὴν μου, ὅπως ἤθελον, ἐπὶ τὸ πρὸ ἐμοῦ βιβλίον. Στιγμὴν δ' ἐκείνην ἐκομίσθη μοι ἡ Ἐφημερίς Ἑστία, λαβὼν αὐτὴν εἰς χεῖρας ἀνέγνωσα τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ μέγας κίνδυνος

Ἐγνώρισα ἕνα κύριον. Ἦλθεν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην μετὰ τῶν ἀπουσίαν καὶ σκοπεῖ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὰς Ἀφρικανὰς. Ἐξῆσεν εἰς μίαν πόλιν ἀπὸ τὰς περισσότερον προηγμένας εἰς πολιτισμόν, κέντρον ὅπου πρὸ παντὸς τὰ ἀναρχικά ζητήματα ἔχουν ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ τοὺς κοσμοπολίτας ὅλας ἰδανικά τῆς Πατρίδος, τῆς Θρησκείας, τῆς Οἰκογενείας καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς ὑποχρεώσεων. Ὁ Ἕλλην αὐτός, ἦλθε νὰ ἀράξῃ ἐδῶ ἔπειτα ἀπὸ νικηφόρον πόλεμον ἀναπερῶσαντα τὰς ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους, ὁρμῇ ἤδη εἰς ἐπίτευξιν μεγαλουργημάτων νέων, σφριχτὰ καὶ εὐέλπιδος μὲν εἶπε τὰ ἐξῆς περίπου...

— Ἐπολεμήσατε, αἰ! Καὶ τί ἐκάνετε; Στρατὸς Τουρκικὸς δὲν ὑπῆρχεν οὔτε εἰς τὴν Μακεδονίαν οὔτε εἰς τὴν Ἀφρικανήν. Ὁλος ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος ἦτο μία ληστεία. Ὁ πόλεμος ἄλλως τε εἶναι μία μεγάλη ἀτιμία. Κάτω ὁ στρατός! Πατρίς! Ἐκεῖ στὴν Εὐρώπῃ αὕτη ἡ ἰδέα ἔχει ῥελευθῇ. Πατρίς δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχει ἡ ἀνθρωπότης. Τὸ

λέμενος καὶ τοὺς στρατοὺς τοὺς δημιουργοὺν οἱ μεγάλοι βαλαιοῦχοι ποῦ θέλουν νὰ ἐξοδεύουν τὰ κανόνια, τὰ τουφέκια, τὰ σπαθιά, τὴν βιομηχανίαν τῶν τὴν ἀνθρωποκτόνων ἐστρατιωτικῶν κήρυγμα. Τὶ πιάνεσθε μὲ τοὺς Βουλγάρους τοὺς ἄλλους; Ὅλοι εἴμεθα ἀδελφοί. Ὁ ἀκαταργητὴς διαφορά τῶν γλωσσῶν. Ἡ Ἐσπεράντο κάμνει ἀπιστεῖς κατακτήσεις. Πρέπει νὰ κτυπηθῶσιν οἱ πατριῶται καὶ ἐσφαλὰ. Αὐτοὶ ποῦ οἱ Γάλλοι τοὺς λέγουσιν patriots... Ὁ ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἔμειναν εἰς τὰς Εὐρώπας, εἴτε ὡς τροφοὶ, εἴτε ὡς ἄλλο τι, ἀντὶ νὰ ἐκλέθουν ἀπὸ τὸν ἐκεῖ κατακτετὸν ὅλα τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, ποῦ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου μας, ἐγύρισαν φορτωμένοι ἀπὸ τῶν γνώσεων, ποῦ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἔχουν ἀκρατήρητον εἰς τὸ Δαφνί. Καὶ κατὰ τοῦ κινδύνου τούτου, τὸν ἑλπίον συγκροτοῦν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν αὐταὶ αἱ βουλαι, πρέπει ὅλοι νὰ ἐγείρωμεν τὰ ὅπλα, πρέπει κατὰ μολυσμάτος τῶν κοσμοπολιτικῶν ἰδεῶν αἱ ὁποῖαι ἀρῶμεν νὰ ἀνθοῦν καὶ ἐδῶ, εἰς ἐποχὴν ἀκριβῶς ποῦ δι' αὐτὴν τὴν ὑπαρξὴν μας ἐπιβάλλεται ὁ ἀγριώτερος σωδινισμός, κηρυχθῇ πόλεμος ἐκμηδενίσεως, καὶ νὰ περιλουσθῶν μετὰ τῶν ἀσφαλτον τὰ μικρόβια τοῦ ἀντιπατριωτισμοῦ, τοῦ ἑλληνισμοῦ ποῦ ἀνεδόθησαν ἀπὸ τὴν ψυχικὴν σήψιν Εὐρωπαϊκῶν cabarets, ὅπου φιλοσοφοῦν οἱ διδάσκαλοι τῶν θεωριῶν μεταξὺ μιᾶς φιάλης ἀψέντ καὶ μιᾶς ρουφηξιάς.

Ἐνῶ δὲ ἀνεγίνωσκον ταῦτα, ἤρχοντο κατὰ μικρὸν εἰς τὸν νοῦν μου τὰ σοφὰ πρὸς ἡμᾶς παραγγέλματα πολλῶν ἡμετέρων καὶ ἐκ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, οἷον «Ἡ ἡθελή των Ἑλλήνων ἔγκειται ἐν τῇ τελείᾳ ἀπομακρύνσει ἀπὸ τῆς ἀρχαίας καὶ Βυζαντιανῆς παραδόσεως». «Ὁ σκολεῖδ' ὅχι μόνον δὲν θρέφει τὸν πατριωτισμόν, ἀλλὰ τὸν ἀποθρέφει... ἕνα μάλιστα μ' ἄρεσε σὶδ Πυργί, ποίητες δὲν ἔχουν Πυργόπουλον σὶδ σκολεῖδ'. Διὰ τοῦτο τοὺς ἀγάπησα καὶ κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ὁμοίως ἤρχοντο εἰς τὸν νοῦν μου τὰ πέρσι λεχθέντα πρὸς τὴν ἐν Βόλῳ ἀναφανείσης ἀθείας καὶ τῶν ἄλλων κακῶν καὶ οὕτως ἐπανελάβον αὐτὴν τὸ πολλὰκις προταθὲν ἀλλὰ τότε ἄλυτον δι' ἐμὲ πρόβλημα τότε: Ἄρα γε πᾶσχομεν ὡς ἄνθρωποι οὗτοι μανίαν ἀνίατον ἢ ἐμφαίνουσι μωρίαν καὶ ἀλυσσοῦσαν; Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅπερ παρατηρεῖ καὶ ὁ φιλοματρὶς ἀρθρογράφος τῆς Ἑστίας, ὅτι μέγας κίνδυνος ἀπειλεῖται καὶ τὴν πατρίδα ἡμῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων τούτων, εἰ μὴ μάλιστα εἴτε πλανῶνται καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πᾶς γνήσιος Ἕλληνας οὐδεὶς νὰ βδελύσσεται καὶ φεύγῃ αὐτοὺς ὡς ἐκ τῶν κύνων καὶ τῶν κύνων, αὐτὸ τοῦτο ὡς χολεροδλήτους.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ (1453)

Ἐπανεπλεε λοιπόν, ἄφ' οὗ μάτην ἀνέμενεν, ἀρχομένου τοῦ Ἰουλίου, ἐκ τοῦ Ταινάρου τὸ πλοῖον τὸ αὐτοκρατορικόν. Ἀνεβίοντο ὠδήγησαν αὐτὸ ταχέως μέχρι τῆς Χίου, ἀλλ' ἐνταῦθα ἔσφοδρὸς ἀπράντος κατέσχευεν αὐτὸ δεδεμένον καὶ ὡσαύτως γενοατικὰ πεμφθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, αὐτὸς αὐτοῦ, εἰς προμήθειαν τῶν εἰς τροφὴν ἐπιτηδεύων ἀνέμενος τέλος ἔπνευσεν εὐμενῆς καὶ τὰ τέσσαρα πλοῖα

αἰτοῦ, κρητῆς, ἐλαίου, οἶνου καὶ ἄλλων τοιούτων τὰς ἀποθήκας πεπληρωμένα ὤρμησαν πρὸς τὸν Ἑλλησποντον, καὶ διαπεύσαντα αὐτόν, ὑπὸ τὴν νύκτα τῆς 19 Ἀπριλίου διέσχισαν τὴν Προποντίδα, τῇ πρωΐᾳ δὲ τῆς ἐπιούσης εἶδον μακρόθεν τὰ γέρωχα τείχη τῆς Πόλεως.

Προσεγγίζουσι πλέοντα πρὸς τὴν Πόλιν, οἱ ὑπερσπισταὶ δὲ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα τειχῶν καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐκεῖ που πλησίον κατοικῶν χαιρετίζουσιν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων χαρμόσυνοι τὸν κατὰ πλοῦν αὐτῶν φέρουσι τροφὰς διὰ τὴν μακρὰν πολιορκίαν καὶ γενναίους ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγῶνι ἀμύντορας. Ἀλλ' εἶδον αὐτὰ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὴν Προποντίδα στρατοπέδου καὶ οἱ Ὀθωμανοί, ὁ δὲ σουλτάνος ἀπὸ τοῦ Μάλ Τεπέ ἐπεμφεν εἰς Διπλοκόνιον τατάρους κελεύοντας τὸν ναύαρχον αὐτοῦ νὰ συλλάβῃ τὰ χριστιανικὰ πλοῖα. Ἀνάγονται ἐκ τοῦ ὄρμου αὐτῶν πελώρια εἰς μέγεθος τεσσαρακονταπλάσια τὸ πλῆθος τὰ μεγάλα πλοῖα τὰ ὀσμανικά, ὡς στίφος μέγα αἰγυπιδῶν ἐναντίον ὀλίγων ἀσθενῶν περδίκων. Ἡ λεῖα δεδαία αὐρίον θὰ ἔχῃ ὁ Μεχμέτης νὰ σχίσῃ δι' ἐστομωμένου πρίονος τοὺς πλοιοάρχους καὶ νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν Προποντίδα εἴτε νὰ κρεμάσῃ εἰς τῶν κατέργων του τὰς κεφαλαίας τὰ πληρώματα, ἄφ' οὗ μάλιστα ὁ ἀνεμος ὡς ἐκ μοχθηρίας ὅλως κατέπαυσε. Καὶ εἶχε μὲν μοχθηρίαν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς Τούρκους ἐδούλετο ὥστε ὁ ἥλιος, πρὸς τὸ μεσουράνημα ἤδη φερόμενος, αἱ περίρ ἀκταί, μάρτυρες τοσούτου ἄλλοτε πράξεων μεγαλείου, καὶ ὁ ἐπτοημένος λαὸς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων νὰ γείνωσι θεαταὶ τῆς ἥττης τῶν ὀσμανιδῶν καὶ τῆς κατασχύνης.

Ἐπιπλεῖ ὁ στόλος τῶν πολεμίων, τὰ δὲ χριστιανικὰ πλοῖα δὲν φεύγουσιν διὰ τῆς κωπηλασίας ὑπὸ τὰ τείχη, δὲν ρίπτονται τὰ πληρώματα εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα σωθῶσι κολυμβῶντα εἰς τὴν ἐγγὺς ἀκτὴν. Εἶναι πλήρεις θάρρους διότι ἔχουσι μὲν φορτίον τροφίμων, ἀλλὰ καὶ φορτίον ὑγροῦ πυρός· ἔχουσι πληρώματα ναυαγῶν, ἀπτοῦτων πρὸ τοῦ πλῆθους τῶν Τούρκων ἔχουσι πλοιοάρχους ὅτινες δὲν παραπατοῦσι ἐπὶ τοῦ καταστροφῆς τοῦ πλοίου ἄλλ', ὡς ἐπὶ ἵππου πολεμιστηρίου ἵππεως ἀπτοῦτος, ἐπιβάνουσιν αὐτοῦ, πρὸ τῶν κραυγῶν ἀθροισθέντες, ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου, τὸν Φλαντανέλλαν καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν γενοατικῶν τὸν Μαυρίκιον Κατανάτιον, τὸν Νοδβάραν καὶ τὸν Βαρελίνην.

Τὰ χριστιανικὰ πλοῖα συνήντησεν ὁ ἐπίπλους ὁ ὀθωμανικὸς μεταξὺ τοῦ λιμένος τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου καὶ τῆς Πύλης τῆς Ὀδηγητρίας καὶ περιέλασεν αὐτὰ ὁ δὲ μαωμεθανὸς ναύαρχος ὁ ἀρνησίθρησκος Βούλγαρος Σουλταὴν βένης Μπαλτάογλους μετὰ βοαχὺν ἐξ ἀποστάσεως ἀγῶνα ἐνέπηξε τῆς ναυαρχίδος τὸ ἔμβολον καὶ ἐρρίψε τὰς ἀρπάγας ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ δρόμωτος, ἐν ᾧ ἄλλα πανταχόθεν προσέβλελλον αὐτό, τὰ τρία δ' ἄλλα τὰ γενοατικὰ ὁ λοιπὸς τουρκικὸς στόλος.

Τὰ γενοατικὰ ταῦτα παρσκευασμένα εἰς ἀμυναν εἶχον ὑψώση τὰ σήματα τῆς μάχης, καὶ ὁ πλοιοάρχων τοῦ Ἑλληνικοῦ, αὐτὸς κένταρχος (πλοιοάρχος) καὶ κόμης (ἀρχηγὸς μοίρας στόλου), εἶχεν ὑψώση ἐπὶ τοῦ κοντοῦ τὸ πολεμικὸν σήμα, ἐρυθρὸν καμμελαῦμον⁽¹⁾ καὶ εἶχε διὰ τοῦ βουκίνου κηρύξῃ εἰς τὰ πληρώματα τῆς μικρᾶς μοίρας τοῦ στόλου ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἐλπίζει ὅτι πάντες θὰ ἐκτελέσωσι τὸ ἐκυτὼν καθήκον. Αὐτὸς ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν πρῶμην κρεβάτου τοῦ κεντάρχου διακεῖ τὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾧ ὁ προφρεδς (ὑπαρχος) κατὰ τὴν πρῶραν διηύθυνε τοὺς ἐκεῖ μαχομένους, εἰς τὰς θέσεις τῶν δὲ ἐμάχοντο αἱ διτταὶ τάξεις τῶν ἐλατῶν, καὶ

(1) Περὶ τοῦ στόλου, τῶν πλοίων, τῶν πληρωμάτων, τῶν ναυμαχῶν κλπ. τῶν μεσαιωνικῶν ἡμῶν χρόνων ὅρα τὴν σοφὴν μελέτην τοῦ ἀντιπλοιοάρχου κ. Μιχαὴλ Γούδα. Τὸ ναυτικὸν τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα.

οι πρωτοκάρβαιοι (πηδαλιούχοι) και οι σιφωνάριοι φορουντες τους ελκφρους θώρακας αυτών— τα ψιλὰ λωρόνια— τα αὐτοπρόσωπα (τὰς μετὰ προσωπίδος περικεφαλαίαι), τὰ θανιὰ ἢ λυδιατικὰ σκουτάρια (ῥεπτάς ἀσπίδας), τὰ σπαθία κρατούντες χειροσίφωνας, ἐν ᾧ οἱ κάρβαιοι με λογχοδρέπανα κατέφθειρον τὴν ἐξαρτίαν των πολεμίων νεῶν, ἢ με τὰς τοξοβολίστρας ἐβαλλον μνίας (μικρὰ βέλη), σαγίτας καὶ τριβόλια⁽²⁾.

Ὁ πάταγος τῆς μάχης ἀντηχεῖ εἰς τὸ στερέωμα καὶ ἐξ αὐτοῦ πληροῦται ἡ Προποντίς, αἱ ἀκταὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ αἱ πλατεῖαι καὶ ἀγυαὶ καὶ οἰκῆσεις τῆς Πόλεως μέχρι τοῦ Κοσμιδίου. Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀπὸ τοῦ Κυκλοβίου (παρὰ τὸ νῦν Ζεῖτον μπουρνού) τειχῶν τὸ πληθος, οἱ ἄρχοντες, αὐτὸς ὁ Κωνσταντῖνος συνδραμον διὰ κραυγῶν ἐνθαρρύνοντες τοὺς ἀμυνομένους, ἱερᾶτειον δὲ πολυπληθές, ἐνδεδυμένον ἑορτάσιμα καὶ τὴν εἰκόνα βεβαίως φέρον τῆς Ὁδηγητρίας, δέεται ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων πρὸς τὸν δοτήρα τῆς νίκης, ἐν ᾧ ὁ λαὸς ὁ εὐσεβὴς ἀβοήθει, Θεοτόκε» ἢ «Κύριε, ἐλέησον» ἀναφωνεῖ.

Οἱ Τοῦρκοι κατκακισμένοι ἔκλιναν εἰς ὑποχώρησιν. Τότε δὲ κάτω ἀπὸ τοῦ Ζεῖτον μπουρνού ὁ Μεχμετής τὴν σύρραξιν τῶν πλοίων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος θεωρῶν καὶ παρτηρῶν τοὺς ὑποχωροῦντας ἰδικούς του ὤρμησεν εἰς τὴν θάλασσαν ἀκατάσχετος, ὥς ποτε ὁ Φαρνάζαζος κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ἀδύδου⁽³⁾, καὶ ἐπεισβάνων με τὸν ἵππον εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέβαλεν εἰς τοὺς ἑαυτοῦ νέον θάρρος. Ἐπανῆλθε λοιπὸν εἰς τὴν συμβολὴν ὁ μωαμεθανὸς ναύαρχος καὶ τὰ λοιπὰ πλοῖα. Μυριάδες βελῶν πέτονται διὰ μέσου τῶν ἱστῶν, διατρυποῦσι τὰ ἱστία ἢ τὰ στέρνα τῶν πολεμιστῶν καὶ σφαίραι, ἅς βάλλουσι τούφανες ἢ τηλεβολίσκοι, καὶ ὀκτιάδια περσικά. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἰς οὐδὲν πρὸς τὸ τρομερὸν Ἑλληνικὸν πῦρ, δι' οὗ οὐ μόνον τὸ Ἑλληνικὸν πλοῖον, ἀλλὰ καὶ τὰ γενοκτικὰ εἶχον ἐξοπλισθῆ καὶ εἰς τὸν χειρισμὸν αὐτοῦ εἶχον ἀσκηθῆ τὰ πληρώματα ἢ καὶ ναύτας ἔφερον Ἕλληνας ἡσκημένους πρὸς τοῦτο.

Διὰ τοῦ στόματος τοῦ κατὰ τὴν πρῶραν λέοντος προσκυπτον, θάνατον ἐρευνόμενοι, οἱ σίφωνες, δι' ὧν ἐξηκοντίζετο, ὡς ὑετὸς πύρινος, τὸ πῦρ τὸ ὑγρὸν ἐκείνο. Ἄλλοι δὲ τῶν ναυαγτῶν ἀπὸ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ μέσον παρὰ τὸν μέγαν ἱστὸν ἰδρυμένου ξυλονάστρου ἐβαλλον κατὰ τῶν περὶ αὐτοὺς πολεμίων σκαρῶν χειροσίφωνας, εὐθραυστα μικρὰ πῆλινα ἢ ὑάλινα ἀγγεῖα πεπληρωμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρός. Ἐμεστώθη ἀλελητοῦ ὁ αἰθήρ, πτωμάτων δὲ ἡ θάλασσα καὶ τὰ κατὰστρώματα τῶν τουρκικῶν πλοίων.

Οἱ Τοῦρκοι ἠττήθησαν, διότι τοῦ σουλτάνου τὸ βλέμμα τὸ αἰμοσταγές, ἡ βραχὴν ἐξ ὀργῆς κραυγὴ, τὰ κελεύσματα διὰ τῶν βουκίων ἀντήχουν εἰς δούλων ψυχάς. Τί ἂν τιμωρηθῶσιν! Ἐχουσι συνηθίσῃ αἱ ράχεις καὶ τὰ πέλματα τῶν ποδῶν αὐτῶν εἰς ραβδισμούς. Τὰ χριστιανικὰ δὲ πληρώματα ἐνεκαρδίου λαοῦ ὄλου, ζητοῦντος τὴν σωτηρίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς, αἱ δεήσεις καὶ αἱ εὐχαί. Ἐνίκησε τὴν χυδαίαν ὕλην ἡ εὐψυχία ἡ θεοειδής.

Οἱ Τοῦρκοι ἀπέβαλον δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, ὧν ἑκάτον πεντήκοντα μόνον ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος, πάμπολλα πλοῖα βυθισθέντα ἢ πυρίκαυστα γενόμενα, πολλοὺς βεβαίως ἀξιωματικούς.

Κατησχυμένοι ἐπανῆλθον μετὰ τὰ ράκη αὐτῶν εἰς τὸ Διπλοκόνιον. Ὁ Σουλεϊμάν βέης ὁ μωαμεθανὸς ναύαρχος ἀφῆρεθῇ τὸ ἀξίωμα καὶ ἔλαβεν ἀντ' αὐτοῦ ἑκατὸν ραβδισμούς ἀξίως δούλου καὶ Βουλγάρου.

(2) Περὶ τριβόλιων ἰδὲ τὸ αὐτὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Γούδα ἐν σελ. 8.

(3) Ξενοφ. Ἑλλην. I, 16.

Τὰ τέσσαρα χριστιανικὰ πλοῖα, λευκοφόροι ἄγγελοι χαρῆς, ὡς συνεσκότασεν, ἐρρμουλκήθησαν ὑπὸ τῶν νεῶν Γαβριὴλ Τρεβιζάν καὶ τοῦ Ζηχαρίου Γριὸν εἰς τὸν Κεφάλαιον.

Ἐν τῇ Πόλει δοξολογίαι πρὸς τὸν Ὑψιστον. Νίκη εἰς τὸν σταυρὸν.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

—Β. Χ. Ἰωάννινα. Καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν διὰ στικὸν τρόπον διανομῆς καὶ ἀποστολῶν θὰ κανονίσωμεν μετ' εἰρήνης, ἀφοῦ ἴδωμεν ποῦ τὰ ὑλικά μέσα μας καὶ τίνες αἱ δυνάμεις τῶν νέων χωρῶν καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀλυστρώτῃ Γ.Δ.Μ.α.σ.α.λ. Ν.Χ.Σ.Θ.ε.σ.α.λ.ο.ί.κ.η.ν. Στ. Β.Χ.αν.ί.α, Πάσα καὶ συνδρομὴ εἶναι εἴπερ ποτε ἐκπρόσδεκτος τώρα, ὅτε ἐνεκ' ἄλλων περιστάσεων εὐρισκόμεθα ἐν ὑλικῇ ἐξασθενήσει.— Μ. Π. δ.ο.ν. Γρ. Σ. Δ.ε.υ.κ.ά.δ.α, Ἀντ. Μ. Β.ο.δ.ε.ν.ά, Ζητ. ἀπεστάλησαν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΔΡ. 60,000,000.—

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ, τραις, Σόρφ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλφ, Δαρδανελίοις, Ἄργινον καὶ Καρδίτση. Ἐν Κρήτῃ: Ἐν Χανίοις, Ἐν Κλεῖφ καὶ Ρεθύμν. Ἐν Τουρκίᾳ: Ἐν Κωνσταντινίᾳ (Ὑπόμα ἐν Γαλιτῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπουλί), Ἐν Ἀμιοῦ, Τραπεζοῦντι, Κερασσοῦντι, Πάφρᾳ, Σμύρῃ, Χίφ. Μεροσίῃ, Ἀδάνοις, Ταρσῷ, Θεσσαλονίκῃ, Ἐν Καβάλλᾳ, Σάνθῃ, καὶ Ἰωαννίνοις. Ἐν Ἀλγερῇ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συντακτικῇ Midan), Καῖρῷ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συντακτικῇ Mousky), Ζαγαζινίῳ, Μανσοῦρᾳ, Μιτ-Γιάμῳ, Τάνις, Μπενι-Σουέφ. Ἐν Λονδίῳ Νῦ 22 Fenchurch Street, Ἐν Ἀμβούργῳ (Domhof, Mühlkebergstrasse 18), Ἐν Βερολίῳ (Κόπρην) ἐν Διμένι-Βαθός (Σάμου), ἐν Χάρτμουντ καὶ ἐν Διμένι-Σουδάν (Σουδάν).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 18/31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1913

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα:		
τῷ Ταμείῳ καὶ παρ' ἐγγυήσις Τραπεζῶν Δρ.	11,604,636.73	
Παρά Τραπεζ. ἐν Εὐρώπῃ καὶ Στ.ματὰ ἐν χαρτ.	7,715,622.—	Δρ. 19,320.2
Προεξοφλήσεις καὶ προκαταβολαὶ Γραμματίων		17,961.7
Ἐγγυημένοι λογαριασμοί:		
ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγρ.	Δρ. 58,054.998.38	
δι' ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγ.	68,956,293.73	
ἐπὶ ὑπὸ τῇ ἀκινήτῳ	9,481,135.41	Δρ. 136,492.4
Τρέχοντες λ/σμοὶ χρεωστικοί		19,400.9
Ὁμολογίαι Ἑθνικῶν Δανείων, Δημοτικῶν Ταμείων καὶ ἀνωνύμων Ἐταιριῶν		17,667.4
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια		8,958.5
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις		2,539.3
Κεφάλαια Τραπεζῶν		7,544.0
Ἐγκαταστάσεις, ἐπιπλα, χρηματοκ. κτλ.		1,297.2
		Δρ. 231,182.0

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἐταιρικόν		Δρ. 60,000,000
Καταδ. ὕψους	Δρ. 25,807,509.71	
προθεσμίας	46,884,538.07	
πολυετ. καὶ μετ' προεἰδ.	27,106,432.64	
Ταμειωτήριον	14,039,116.73	Δρ. 113,873.5
Τρέχοντες λ/σμοὶ πιστωτικοί		24,479.9
Ἐξωτερικοὶ λ/σμοί		27,089.3
Πρωτοβρινὸι λ/σμοὶ καὶ διάφορα		5,775.1
		Δρ. 231,182.0

Ὁ Γεν. Διευθυντής
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Διευθυντής τοῦ Λογιστηρίου
Κ. Ι. ΠΑΝΝΑΚΟΠΟΥ